



**R. P. Ferdinandi De Castro Palao, Legionensis Soc. Iesv,  
Sacræ Theologiæ Professoris, Et sanctæ Inquisitionis  
Qualificatoris & Consultoris; Operis Moralis, De Virtvtibvs,  
Et Vitiis Contrariis, In ...**

De Virtvte Religionis, Et Ei Annexis; Continens septem Tractatus  
Theologiæ Moralis præcipuos. Primus, in ordine septimus, est de Oratione  
... Septimus, & latissimus, de Beneficiis Ecclesiasticis

**Castro Palao, Fernando de  
Lugduni, 1669**

An licitum sit templa, & altaria in honorum Sanctorum erigere, vota illis  
fundere, festa statuere. punct. 5

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76561](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-76561)

Sentios tetigerunt adoranda sint eadem adoratione, qua eorum imagines adorantur? Affirmariè respondeo cum D. Thom. communiter recepto. 3. part. quæst. 25. art. 4. Azor. 1. p. lib. 9. c. 5. q. 9. Valquez de adorat. lib. 3. disp. 1. cap. 2. Ratio est manifesta; quia sicut imaginem ratione representationis cum prototypo coniungimus, & ob eandem causam in illa prototypum adoramus, ipsique reverentiam exhibemus; sic etebus huiusmodi in animatis, quae Christum, & Sanctos tetigerunt ratione contans, reverentia, & honor exhiberi potest.

9. Dices, si hoc verum est, etiam animam, quae Christum portauit adorandum esse si vineret, item manus impiorum flagellantium, & percutientium Christum. Respondeo negando consequiam, & primo de anima id non decet; quia videtur anima ob aliquam excellentiam illius honoreare. De manibus autem impiorum, id est, omnino negandum; quia non religiose, sed impie, nefarie, conrumeleose Christum Dominum reverentes; ac proinde non adorandas, sed potius execrandas sunt. Secus vero dicendum est de instrumentis mortuis, & separatis. Item si manus illas impias coleres, indicates iritantes, & vulnerata ab illis Christo facta tibi placere.

8. Quarto, inquireas, an qualibet Crux, & qualibet instrumenta, quæ ad representationem Christi instrumenta efformantur, digna sunt adoratione; Respondeo sub hac ratione præcise digna non esse; quia illud est dignum veneratione, & cultu, quod coniungit cum re animata, & rationali cultu, & veneratione digna. At hæc instrumenta secundum hanc rationem non coniunguntur cum Christo, sed cum eius passionis instrumentis inanimatis, quibus nullus per se cultus debetur. Ergo sic cum D. Thom. 3. p. 25. art. 4. tradit. Azor. 1. p. lib. 9. c. 6. q. 9. Bonac. disp. 3. de adorat. q. 1. p. 3. n. 8. Adiutor tamen eam p. hæc instrumenta efformati ad representationem Christi passionem, & tunc veneratione digna sunt; quia sunt imagines Christi pro nobis passificatae p. q. 25. disp. 56. sect. 2. & Bonac. suprà. Et tamen inter Crucem, & reliqua instrumenta hac differentia, ut dixi D. Thom. suprà relatas, quod Crux semper assumitur non solum ad representationem Crucem, in qua Christus peperit, sed etiam ad representationem ipsum ibidem pendente. Alio autem instrumento raro ad representationem Christum passum assumuntur, scio proinde cuicunque Crucis semper latitie honor debetur, scio alii instrumenta. Azor. 1. p. lib. 9. exp. 6. q. 2.

9. Quinto inquireas, quia poena afficiendi lunt, qui imagines concubane, irident, aut male tractant? Respondeo nullam in iure statutam esse: arbitrii tamen poterit penam index pro qualitate delicti, iuxta rex in c. 5. Canonici, §. vlt. iuncta glossa, penit. de officio ordinarij in 5. Flagelis, vel exilio, vel amputatione manus: sic Doctores statim refendunt si iniuria publica sit, & nimis scandalosa poterit reu. poena mortis puniri: sic ex Angelo, in L. Senatus/consulto, f. ad Cornel. de Sicilia, firmat Menochius lib. 2. de arbit. c. 376. an. 3. Farinac. 1. part. Praxis, quæst. 20. à num. 68. Azor. 1. p. lib. 9. c. 7. quæst. 4. & alij apud ipsos. Hoc de dictum est mixti fori, poterique index Ecclesiasticus, & secularis ad præventionem cognoscere. Quia delinquis adulterus religionem omnibus iniuriosus exigit, iuxta I. Manicheos, C. de Hereticis. Item censores fiduci possunt in eum tanquam de hæresi vehementer suspeccatum animaduertere, vt bene tradit Simanch. de Catholico, inst. tit. 33. num. 17. azor. dicta quæst. 4. Farinac. de hæresi quæst. 178. n. 53.

## P N C T V M . V.

An licitum sit templorum, & altaria in honorem Sanctorum erigere, vota illis fundere, festa statuere?

<sup>1</sup> Altaria, & tempora in honorem Sanctorum dicantur.  
<sup>2</sup> Dies festi Sanctorum dicantur.  
<sup>3</sup> Vota Sanctorum fundimus.

A. <sup>1</sup> Azor. 1. p. lib. 9. c. 10. quæst. 8. probat optimè à principio adiunctum: Ecclesiæ tempora, & altaria Deo dicati, in Sanctorum tamen honorem, & venerationem, cedit enim in magnam Sanctorum honorem, si ob eorum respectum, tempora, & altaria erigas Deo, ibique Deo sacrificia offeras. Quapropter ratione huius respectus dicitur templum Sanctorum esse dedicatum. Non quia in ipso templo, & altari sacrificium Sancti sufficiendum, cum soli D. o sacrificari possit; sed quia in memoria, & recordatione Sanctorum, & in eorum honorem Deo sacrificandum sit. Item dicuntur tempora Sanctorum tam ferendas eorum reliquias, tam ut gratores sint nostræ preces ibi sunt, tam ut facultas ibidem exaudiatur. Tum ut suis precibus, & meritis, quæ illis in loco specialiter relucent, hos protegant, & defendant.

<sup>2</sup> Item dies festos Sanctorum dicamus. Tum ut eos honoremas. Tum ut eorum virtutes, & gesta celebremus, tum ut facultas eorum patricium consequamur. Deinde vigilias habemus, & instituimus in eorum honorem ob eadem rationes, cupimus enim eorum meritos, & vigilias nostras vigilias Deo acceptas fieri.

<sup>3</sup> Vota deinde Sanctorum fundimus, non quia ipsi directè sunt, sed quia sunt Deo in Sanctorum honorem, quos cupimus, tum telles habete nostræ promissionis, & obligationis, tum patronos, qui nobis impetrare gratiam ad propria excunda. Cum vero votum est de materia, quæ specialiter cedit in honorem Sancti, vt si Beata Virgini, Petro, Francisco, Ignacio promissas calicem, vestem, vel quid aliud, tunc respectu Sancti est honoraria promissio ad diuina pertinent; respectu vero Dei est votum, quia vobis Deo promissionem Sanctis factam executaram. Sic Lessius lib. 2. c. 40. dub. 5. n. 27.

## P N C T V M . VI.

De Sanctarum Reliquiarum adoratione, & cultu,

1. Sanctorum reliquiæ, & que illos tetigerunt adoranda sunt.
2. Eadem adoratio ipsi datur, que adorat personam.
3. Debet tamen esse moraliter certus persona adorat reliquias effi.
4. Si publico cultu venerandæ sunt reliquiæ, qualiter tibi debent esse proposita.
5. Modus, quem servare debet Episcopus in reliquiarum approbatione.
6. Extra dioecesim potest fieri hæc approbatio.
7. Si alii transferuntur non indigent approbatione.
8. Corpus adorari potest in loco ex Episcopi approbatione, tamen si dicatur alibi esse.
9. Cuilibet licet Sanctorum reliquias secum portare.
10. Peccatum commissum deferendo reliquias, non habet speciem necessarii in confessione manifestandam, quamvis aliquæ contrarium tenant.
11. Licitum tibi est crux variis reliquiæ non approbatibus ab Episcopis ornatum populo adorandam proponere.
12. Si cum reliquiæ approbat, misericordia non approbat, & non licet tibi eas populo adorandas propone.
13. Virginis causa debet esse, ut reliquiæ antiquæ ex capsulis extrahantur.
14. Ex unius loco in alium possunt Sanctæ reliquiæ transfrerri, servata tamen aliquibus conditionibus.
15. Si prie, & religioso laicus reliquias tangat, non peccat.
16. Licitum, & sanctissimum est ad imagines, & sepulchra Sanctorum cereos accedere.
17. Pecuniam dare potes non ob videndas reliquias, sed ne illas videbas, & habere impediavas.
18. Non est prohibitum ostendere reliquias intentione, ut eleemosynas augentur.
19. Accipiens reliquiæ ab alio possesse illa iniurio furtum, & sacrilegium committit.
20. Excipe nisi ab infidelibus possidentur, vel autoritate praediti, quibus illarum custodia commissa est, fiat.
21. Nulla pena ipsi ure imposita est furantibus sacras reliquias. Excipe constitutionem Greg. de hac re.
22. Cereos agnos debes prie, & religiose venerari.
23. Sub pena excommunicationis prohibitum est hos agnoscere, & illuminare, & pluri vende, quam venderentur feclusa consecratione, & expensis in illorum asportatione.
24. Clerici in minoribus eos tangere possunt, laici si absque necofitate tangant, non violentur culpam mortalem committere.
25. Manente consecratione vestes, & usq. sacra usibus profanis accommodare graue est peccatum, perdita consecratione, esto excusetur à peccato, indecens tamen statim.
26. Vestes, usq. profana usibus sacris applicari possunt, & quæ ratione.

**N**eminini Catholicorum est dubium Sanctorum reliquias, siue partes ipsorum fuerint, ut carnes, ossa, dentes, capilli, vngues, cineras, siue res aliae, quæ ipsos in vita, vel post mortem tetigerint, ad ipsorum pertinenter adorandas & sacro honore habendas esse: sic est definitum in Concilio Giangen. can. 5. & in septimo Synodo Generali, a. 7. in Brachar. 3. can. 5. in Lateranen. 6. 2. & precipue in Trident. Sess. 2. 2. & multis exornat Valq. de Adorat. lib. 3. disp. 3. Azor. 1. p. lib. 9. c. 8. quæst. 2. Suarez in 3. p. rit. 1. disp. 5. & 6. ibique filiola argumenta hereticorum dissolvunt. Quid si inquiras: ian vermes, in quas corpora Sanctorum converuntur, adorandi sunt, sicut adorantur cineres. Dicendum est adorari non debere. Nam esto corpus Sancti tetigerint, & ob eam taliter venerari possunt: quia non vermes, sed Sancti in formibus venerantur. At indecens aditor in his rebus putridis, feci dis, & obsecens Santos venerari: quia indecens esse rideatur eos in illis rebus apprehendere.

E. 4. dñe